

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.70/2017/9. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. december 1. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali visszaélés büntette miatt **I.r.** vádlott és társa ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. június 1. napján kihirdetett 42.(II.)Kb.1792/2016. számú ítéletét **I.r.** és **II.r.** vádlottak tekintetében megváltoztatja.

A vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetést 150 (százötven) napi tétel, napi tételenként 1.000,- (egyezer) forint pénzbüntetésre enyhíti.

A vádlottak részére a 150.000,- (százötvenezer) forint pénzbüntetés megfizetésére 15 (tizenöt) havi részletfizetést engedélyez. Ha a vádlottak a pénzbüntetést nem fizetik meg, illetve egy havi részlet megfizetését elmulasztják, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltogatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének a helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

I.r. vádlott tekintetében a katonai mellékbüntetés alkalmazását mellőzi.

Egyekben az elsőfokú bíróság ítéletét mindkét vádlott tekintetében helybenhagyja.

I.r. vádlott 5.000,- (ötezer) forint, **II.r.** vádlott 5.440,- (ötezer-négyszáznegyven) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget köteles az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. június 1. napján kihirdetett 42.(II.)Kb.1792/2016. számú ítéletével **I.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.305.§ c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében, ezért 300 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft, összesen 300.000,- ft pénzbüntetésre, és a törzsszázlós rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő 1 évvel történő meghosszabbítására ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 10 hónapi részletfizetést engedélyezett. **II.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.305.§ c) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében, ezért 300 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft, összesen 300.000,- ft pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 10 hónapi részletfizetést engedélyezett. Az elsőfokú bíróság mindkét vádlott esetében rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egyhavi részlet elmulasztásának esetére a szabadságvesztésre történő átváltogatásra. Az **I.r.** vádlottat 40.000,- ft, míg a **II.r.** vádlottat 42.200,- ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezte.

A tárgyaláson a katonai ügyész mindkét vádlott tekintetében tudomásul vette az ítéletet. Az I.r. vádlott és védője egyaránt irányának és okának megjelölése nélkül jelentett be fellebbezést. A II.r. vádlott szintén irányának és okának megjelölése nélkül fellebbezett, míg védője csatlakozott a védenccé fellebbezéséhez.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.566/2017/1. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és az I.r. vádlottal szemben várakozási idő meghosszabbítása helyett a Btk.140.§(1/a.) bekezdése alapján a következő fizetési fokozatba előresorolásra előírt várakozási idő meghosszabbítását tüntesse fel a rendelkező részben. Indítványozta a II.r. vádlott esetében a részesi magatartásnak a büntetés-kiszabási körülmények köréből történő mellőzését. Utalt arra, hogy 2015. július 1-től a rendvédelmi szervek állományánál a várakozási idő meghosszabbításakor a soron következő fizetési fokozatba előresorolásra előírt várakozási idő hosszabbodik meg, továbbá arra, hogy téves a várakozási idő meghosszabbításának jogszabályi hivatkozásaként a Btk.139.§-ra történő hivatkozás, mert az a rendfokozatban visszavetés jogszabályhelye.

Az I.r. vádlott védője a Fővárosi Ítéltáblához címzett beadványában pontosította a fellebbezését, és közölte, hogy az elsősorban felmentésre, másodsorban enyhítésre irányul.

A II.r. vádlott védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felé szintén írásban közölte, hogy a fellebbezést elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében tekinti bejelentettnek.

Az I.r. vádlott a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsához benyújtotta a korábban az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás keretében előjárói által írt jelentések pontosítását. A beadványban mindhárom szolgálati előjáró nyilatkozott arra vonatkozóan, hogy a vádlott munkaköri leírásában foglaltak szerint a szolgálati feladatait önállóan látja el, így az általa kezdeményezett rendőri intézkedésekhez nem minden esetben kell előzetesen engedélyt kérnie. Jogkörében eljárva köteles intézkedni minden olyan esetben, amely rendőri beavatkozást igényel. Kifejtették, hogy az intézkedések eredményes végrehajtása érdekében az egyes adatkezelésekhez a hozzáférési jogosultságot előzetesen megkapta, mely kiterjedt a körözési információs rendszerre, illetve a járműnyilvántartásra, és feladatkörébe tartozott a körözött személyek és tárgyak felkutatása is. Utaltak továbbá arra, hogy a cselekmény elkövetése idején érvényes ügyfélkapu regisztrációval már lehetséges volt az állampolgárok részére a kormányzati portálon keresztül ingyenes lekérdezést indítani gépjármű forgalmi rendszám alapján, amely megjeleníti az adott rendszámhoz tartozó gépjármű gyártmányát, típusát, színét és azt, hogy körözés alatt áll-e, illetve, hogy forgalomban van-e. A vádlott ezen nyilatkozathoz csatolta a munkaköri leírását.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a vádlott által becsatolt iratokra hivatkozva kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett. A becsatolt dokumentumok - álláspontja szerint - igazolják, hogy az I.r. vádlott nem magánérdekből kérte le adatot a központi nyilvántartásból. Így elsődlegesen védenccé felmentését indítványozta, de változatlanul fenntartotta az enyhítésre irányuló másodlagos indítványát is.

A II.r. vádlott védője perbeszédében mind a felmentésre, mind az enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartotta. Osztotta az I.r. vádlott védőjének a felmentéssel kapcsolatban kifejtett álláspontját, melyből következően a részesként megvádolt II.r. vádlott bűnössége sem állapítható meg. Másodlagos indítványával kapcsolatban utalt arra, hogy védenccé felbujtói magatartása enyhébb mint az I.r. vádlott tettesi magatartása, azonban az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés nem

differentiál, nem igazodik a cselekmény tárgyi súlyához és védenca személyi körülményeihez. Utalt Arra is hivatkozott, hogy a II.r. vádlott három gyermek eltartásáról gondoskodik, rokkantellátásban részesül és elhúzódó betegségének kezelése is rendkívül költséges.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy elsődlegesen felmentését, másodsorban a kiszabott büntetés enyhítését kéri.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy ő kérésével először az önkormányzathoz fordult és onnan irányították a rendőrségre. Ennek igazolására becsatolta a ... Kormányhivatal ... Járási Hivatala kormányablak szakügyintézője által kiállított igazolást. Egyebekben csatlakozott a védője által előadottakhoz.

A vádlottak és védőik által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

A vádlottaknak és védőiknek a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta.

A tényállást részben mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A tárgyaláson mind az I.r., mind a II.r. vádlott tagadta, hogy magatartásával bűncselekményt követett volna el, ténybelileg azonban elismerték a vádiratban foglaltakat. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a tényállást az I.r. és II.r. vádlottak bűnösséget tagadó nyilatkozataival szemben ténybeli beismerésük, a kihallgatott tanú vallomása, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, továbbá a titkos információgyűjtés során beszerzett és az elsőfokú tárgyaláson a bizonyítás részévé tett lehallgatási anyag alapján állapította meg. Helytállóan rögzítette az elsőfokú katonai tanács ítéletében, hogy a titkos információgyűjtés anyaga a bizonyítási eljárás során törvényesen beszerzett bizonyítékként felhasználható. Az elsőfokú bíróság ítélete 3. oldal utolsó előtti bekezdésétől az 5. oldal második bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért az ítéletben rögzített történeti tényállást állapította meg.

A katonai tanács által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta. Így a vádlottaknak és védőiknek a felmentésre irányuló fellebbezése eredményre nem vezethettek, mivel az a Be. 351.§ (1) bekezdésében és a Be. 352.§ (3) bekezdésében írtak alapján a felülvizsgálat tilalmába ütközik.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére és helyes a cselekményük jogi minősítése is. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor **I.r.** vádlott bűnösségét a Btk.305.§ c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében, valamint **II.r.** vádlott bűnösségét a Btk.305.§ c) pontjába ütköző felbujtkóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében állapította meg. A másodfokú katonai tanács osztotta az elsőfokú bíróságnak az ítélet indokolása 5. és 6. oldalán kifejtett jogi álláspontját. Azt csupán annyiban egészíti ki, hogy az I.r. vádlott a Btk.459.§ (1) bekezdés 11.k. alpontja alapján minősült hivatalos személynek. Mind az I.r., mind a II.r. vádlott a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsához

benyújtott beadványaik kapcsán a terhükre megállapított bűncselekmény jogi minősítését támadva indítványozták felmentésüket. Ennek lényege szerint a II.r. vádlott a ... Kormányhivatal ... Járási Hivatalnál kezdeményezte a járműnyilvántartás adataiba történő betekintést, amelyre a szükséges feltételek hiányában nem volt lehetőség, és épp a szakügyintéző javasolta, hogy forduljon a rendőrséghez. Az I.r. vádlott pedig mint önállóan intézkedni jogosult rendőr a feladatkörébe tartozó segítséget nyújtott a hozzá forduló állampolgárnak. Ezek a vádlotti érvelések azonban nem fogadhatóak el, hiszen a II.r. vádlott semmilyen dokumentálható formában nem fordult a rendőrséghez segítségért, hanem az elsőfokú ítéletben rögzített tényállásnak megfelelően a törvényes út betartása helyett közvetlenül fordult rendőr ismerőiséhez a szükséges adat megszerzése érdekében. A II.r. vádlott kérése - felbujtása - hatására pedig az I.r. vádlott visszaélve azzal a lehetőséggel, hogy munkája során konkrét szolgálati ügyek kapcsán a járműnyilvántartás adatait megismerheti a **II.r.** vádlottnak a szükséges információt előbb megszerezte, majd átadta. Magatartásuk tehát nem az állampolgár részéről törvényes formában történő segítségkérés, illetve a rendőrség részéről a törvényes eljárás keretében történő segítségnyújtás volt, hanem az éppen a szabályos eljárás megkerülésére irányult. (Btk.2004.493. sz. döntés)

A vádlottaknak és védőiknek az enyhítésre irányuló másodlagos fellebbezése viszont a következők szerint alapos.

Az elsőfokú bíróság ítélete 6. oldal utolsó két bekezdésében sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket. Az enyhítő körülmények köréből azonban mellőzni kell az időmúlást, hiszen a bűncselekmény elkövetése óta még nem telt el annyi idő, amely ezt az enyhítő körülményt megalapozná. A II.r. vádlott tekintetében pedig mellőzni kell az enyhítő körülmények köréből a részesi alakzatot, mert a Kúriának a bünteteskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. sz. Büntető Kollégiumi Véleménye a részesek közül kizárólag a bűnsegédi magatartást tekinti enyhítő körülménynak, de a II.r. vádlott felbujtója volt a tényállásban rögzített cselekménynek. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor a korábban bűncselekmény miatt még el nem marasztalt vádlottak esetében lehetőséget látott a Btk.33.§ (4) bekezdésében írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetés kiszabására. Megállapítható ugyanakkor, hogy a törvényszék katonai tanácsa, mindkét vádlott esetében eltúlzott mértékben állapította meg a napi tételek számát. A 300 napi tétel pénzbüntetés kiszabását sem a cselekményük tényleges tárgyi súlya, sem a vádlottak eddigi életútja nem indokolja. A napi tételhez rendelt összeg, viszont helyesen a törvényi minimumban került megállapításra. Ezért a Fővárosi Ítéletábrla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetést egyenként 150 napi tétel, napi tételenként 1.000,- ft pénzbüntetésre enyhítette. A 150.000,- - 150.000,- ft pénzbüntetés megfizetésére mindkét vádlott részére 15 hónapi részletfizetést engedélyezett a Btk.50.§ (4) bekezdése alapján, és a Btk.51.§ (1) bekezdése alapján a pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egyhavi részlet megfizetésének elmulasztása esetére rendelkezett a szabadságvesztésre történő átváltoztatásra.

Az I.r. vádlott esetében a pénzbüntetés enyhítését is megalapozó körülményekre figyelemmel a másodfokú katonai tanács a katonai mellékbüntetés alkalmazását mellőzte. Az ítéletábrla katonai tanácsának álláspontja szerint **I.r.** vádlottal szemben nem indokolt a várakozási idő meghosszabbítása amely az ő esetében nyilvánvalóan a Btk.140.§ (1.a) bekezdése szerinti a soron következő fizetési fokozatba előresorolásra előírt várakozási idő meghosszabbítását jelentette volna. Azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint az I.r. és II.r. vádlott esetében önmagában az enyhébb pénzbüntetés is megfelelően szolgálja a Btk.79.§ -ban írt büntetési célokat.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - mindkét vádlott tekintetében helybenhagyta.

Az ítéletábra katonai tanácsa mindkét vádlottat kötelezte a másodfokú eljárás során kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Btk.338.§ (1) bekezdése alapján, a rendelkező részben írtaknak megfelelően..

A Fővárosi Ítéletábra Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. december 1.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Belovai Henriette hb. százados sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r.** és **II.r.** vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. december 1.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül
Iván Erika
bíróági ügyintéző